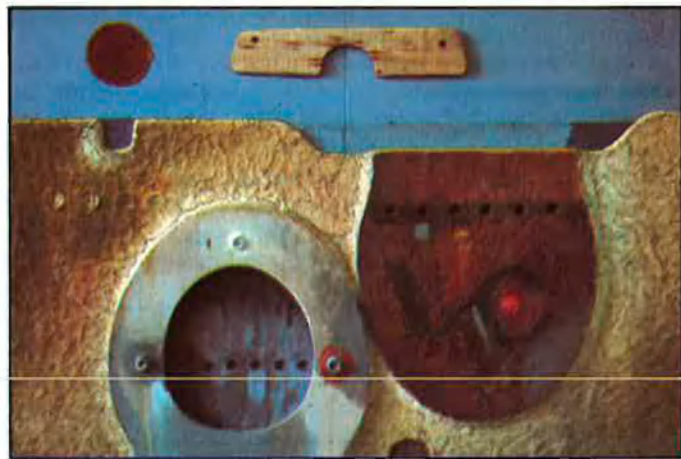

SALVADOR RODÉS

SALVADOR RODÉS

JOSEP VALLÈS ROVIRA PRESENTA UNA COL·LECCIÓ INSÒLITA

Taxi al W.C.

Com a cloenda de la temporada, la galeria d'art Port Lligat de Cadaqués ha inaugurat una extensa mostra de tapes de W.C. Un motiu insòlit que es torna obra d'art, gràcies a l'empremta qualificada dels seus autors.

Salvador Rodés

A un centenar de metres de la cala Port Lligat i de la mítica casa del pintor Salvador Dalí, hi ha l'hotel del mateix nom, que des de fa uns anys disposa d'un espai com a galeria d'art, dirigit per Lylían Am-Prou i Ubaldo Pell. Aquesta temporada, una vegada més, han ofert una programació oberta a totes les tendències artístiques, però valorant per damunt de tot la qualitat i originalitat de l'obra. Aquest fet confirma aquesta galeria com a una capdavantera en l'extensa programació cultural que Cadaqués ofereix cada estiu.

Bon exemple dels gustos eclèctics i de l'interès que intenta despertar la galeria Port Lligat és la tot just inaugurada exposició sobre tapes de wàter que formen part de la col·lecció particular de Josep Vallès i Rovira, i amb la qual tanca la temporada d'enguany.

L'interès de Pep Vallès per l'escatològic no és purament anecdòtic, ni tampoc cap bajanada, de fa anys reflexiona sobre aquest tema com a motiu d'expressió artística i literària. Ell mateix és l'autor d'una interessant obra poètica i assagística, de moment encara inèdita. Donat el seu treball com a crític d'art, que li ha permès conèixer nombrosos artistes, a mitjans dels setanta començà a encarregar-los que do-

A la mostra, integrada per més de dues-centes tapes de wàter, reuneix peces de Guinovart, Viladecans i Zimmerman.

nessin la seva expressió a les tapes de w.c. És a dir, que allò més sublim amb què l'home manifesta la seva intel·ligència i sensibilitat, donés sentit a un objecte tan poc *artístic*.

D'aquesta manera ha anat reunint vora dues-centes tapes, convertides en art per obra i gràcia dels diferents artistes que han acceptat l'encàrrec. L'exposició és una selecció de 76 peces d'autors com ara Artigau, Balasch, Beneyto, Genovart, Guinovart, Julià Mateo, Carles Mensa, Niebla, Keith Patterson, Amèlia Riera, Terrades, Jordi Vallès, Viladecans o Zimmerman entre els més coneguts.

Alguns han agafat l'objecte com a motiu formal amb el qual manifesten el seu sentit plàstic, d'altres l'utilitzen com a signe, representació simbòlica o referència conceptual, algunes obres més punyents tenen un to irònic o una dosi humorística, que entronca amb una certa tradició de l'humor escatològic de principis de segle. □